

[Kirsten Madsen]

– var jo interessant. Så jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Fischer, om fortsatte menneskerettighedskrænkelser og manglende interesse fra et programsamarbejdslands side, som ifølge denne strategi skal indgå i en dialog herom, vil få konsekvenser for omfanget og karakteren af den danske bistand. Altså: Vil man stadig væk lade menneskerettighedskrænkelser få konsekvenser for den danske bistand? Det ville jo være interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg glæder mig over, at fru Lotte Henriksen har læst det konservative program helt rigtigt og også har forstået det. Det komplimenterer jeg for, for vi synes, de nye principper er rigtige. Det drejer sig jo om, at vi har fremlagt et nyt principprogram til afløsning af et tidligere principprogram på det ulandspolitiske område, og vi vil naturligvis arbejde for at omsætte disse principper i politisk virkelighed, i det omfang vi kan samle flertal for det i Folketinget. Men vi er også politiske realister, og samtidig lægger vi vægt på én ting: den overordnede enighed om hovedmålsætningerne i dansk ulandspolitik, som har præget Folketinget gennem en lang årrække. Det er grunden til, at vi kan stemme for det dagsordensforslag, der er fremsat i dag, for det understreger netop dette synspunkt, foruden at det har nogle punkter i sig, som for os er ganske væsentlige. Jeg har nævnt menneskerettigheds- og demokrati-aspektet, og desuden er der befolkningsaspektet. Derfor stemmer vi for det pågældende dagsordensforslag.

Jeg vil gentage over for hr. Riishøj, at når det drejer sig om at udmønte principper, har vi altså sagt, at vi vil se mere nuanceret på fattigdomsbegrebet, men at det fortsat vil være inden for den overordnede ramme. I dag ser man på listen over danske modtagerlande, at de ligger meget, meget lavt i forhold til den overgrænse på 1.795 dollar i bruttonationalindkomst pr. capita, som man går frem efter, og dér har vi altså foreslået i vores program, at man anlægger en ny vurdering. Det mener vi vil være det rigtige at gøre.

Til hr. Svend Aage Jensen vil jeg gerne sige, at jeg tror, CD og Det Konservative Folkeparti begge har en klar forståelse af, at vi kan yde effektiv hjælp via danske leverancer inden for de principper, vi begge er enige om.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Det bliver jo mere og mere spændende: Man arbejder på en enighed mellem Venstre, De Konservative og regeringspartierne i øjeblikket, siger hr. Fischer; man har jo haft enighed i lang tid, så det skulle man gerne blive ved med at have. Det lyder da også hyggeligt.

Så tænker jeg på, at et af resultaterne af FN-konferencen om miljø og udvikling i Rio var en global erkendelse af, at udviklingslandenes miljøproblemer hænger nøje sammen med en række udviklingsproblemer, og at bæredygtige løsninger på miljøproblemerne derfor kun kan opnås som en integreret del af udviklingsprocessen og omvendt.

Det vil altså sige, at hr. Fischers parti vil være med til fuldt og helt at betale de ting, der miljømæssigt sker på globalt plan, med danske skatteydermidler.

En anden ting, der også er sjov, er, at udviklingsstøtten må bidrage til udvikling af en velfungerende offentlig administration, som er ansvarlig over for loven og befolkningen, til udvikling af et pluralistisk samfund, som tillader befolkningen at organisere sig i uformelle struktur- og interesseorganisationer samt øget inddragelse af de mest udsatte grupper i udviklingsprocessen.

Ja, det ville jo være passende at sørge for en dansk aftale med en velfungerende administration først. Jeg ved ikke, om hr. Fischer synes, at det danske administrationsapparat er så forfærdelig velfungerende. Det synes jeg bestemt ikke.

Hanne Severinsen (V):

Det er vigtige problemer, vi skal debattere i dag. Verden står over for gigantiske udfordringer. Vi har trusler om fattigdom, og vi har trussel om befolkningspres. Folkevandringer tales der ligefrem om.

I den vestlige verden er vi nødt til at gøre os klart, at hvis ikke vi øger vores hjælp, kan vi ikke forebygge konflikterne. Men det skal være hjælp til selvhjælp og samtidig en mulighed for ulandene til ved hjælp af handel at arbejde sig op på egne betingelser.

Danmark er et af de lande i verden, der yder mest i bistandshjælp. Vi må bruge vores indflydelse både i EF og i FN til at få de andre lande med op. Det er umuligt, at de fleste industri-